

Spørgsmaal, som særlig ligger mig paa Hjer- te, Opdragelsesspørgsmaalet, og vil begynde med at udtrykke min overordentlig store Glæde over, at Spørgsmaalet om Skole og Opdragelse er kommet til at spille en saa stor Rolle ved denne Behandling af Finans- lovforslaget, hvor der jo er talrige Bevilling- er til det offentlige Skolevæsen og det private Skolevæsen, saaledes at man med fuld Føje omtaler dette betydningsfulde Spørgsmaal udførligt. Jeg forstaar natu- rligvis meget godt, at økonomiske Spørgs- maal træder stærkt i Forgrunden ved en Finanslovbehandling, og jeg for min Del hører med Interesse ærede Medlemmer tale, ogsaa naar deres Emne er Rutebiler eller Landeveje eller en Privatbane, for det har jo alt sammen sin store Betydning; men der er dog ikke noget af den Slags Spørgsmaal, som i Betydning kan sidestilles med de ledende Grundsætninger for den Opdragelse, der gives Folkets Børn, og med den Maade, hvorpaa de ledende Grundsætninger føres ud i Praksis. Dette har ikke alene en stor ideel Betydning, men det har sandelig ogsaa en ganske anderledes økonomisk Betydning end Spørgsmaalet om en Landevej eller en Privatbane; for det er ved en god Opdra- gelse, vi udvikler Børnene ogsaa til at blive fremragende Værdiskabere, naar de bliver voksne Mennesker.

Jeg siger dette, fordi jeg har gjort den Iagttagelse, at de samme Mennesker, som lægger den største og mest prisværdige In- teresse for Dagen, naar det gælder økono- miske Ting, f. Eks. rationel Hønsavl eller rationel Kaninavl, eller hvad jeg vil nævne af Livets praktiske Ting, ikke viser en tilsvarende Interesse for en rationel Opdra- gelse af deres egne Børn eller af Folkets Børn. Det er dog i allerhøjeste Grad urime- ligt, at man ikke ser, at af alle økonomiske Anliggender er der intet af saa stor Betyd- ning som en virkelig rationel Opdragelse.

Derfor har jeg til min store Glæde hørt, at den højtærede Undervisnings- minister ogsaa udtrykte sin Tilfredsstillelse med, at Opdragelsesspørgsmaalet deba- teres saa stærkt, og jeg vil benytte Lejlig- heden til at takke den højtærede Minister, fordi hun svarede imødekommende paa min Opfordring om at gøre samtlige An- ordninger og Cirkulærer vedrørende vort Opdragelsesvæsen til Genstand for Drøf- telse. Jeg vil ogsaa rette en Tak til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, fordi han i sit Svar til mig saa stærkt pointerede, at de Udtalelser, jeg har kritiseret, var af formel Natur. Jeg ser deri en Tilkende- givelse af, at man ikke fra disse formelle

Bemærkninger kan slutte noget som helst med Hensyn til det ærede Medlems Stil- ling, hvad Realiteterne angaar; men natu- rligvis skal jeg heller ikke foruddiskontere Udtalelsen saaledes, at der deri ligger en Tilslutning. Jeg ønsker i enhver Sag at føre en fuldkommen fair Diskussion. Men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærk- ning, at det ærede Medlem Hr. N. Neer- gaard alligevel har gjort sig skyldig i en meget stor og beklagelig Fejl ved sine Udtalelser. Naar man vil kritisere Finans- lovforslaget, hvad det formelle angaar, maa man dog sørge for, at denne Kritik ogsaa hviler paa et rigtigt reelt Grundlag. Men det er aldeles ikke Tilfældet. Jeg vil bede ærede Medlemmer undersøge Anmærk- ningerne til Finansloven, saaledes som de er formet Sp. 1636 f. f., og enhver vil da se, at det er, som jeg allerede har paavist — det skal jeg ikke gentage —, at det ærede Medlem har gjort grove Fejl reelt. Men det ærede Medlem har ogsaa gjort sig skyldig i meget grove Fejl i det, der efter hans egen Paastand var Genstanden for hans Omtale, nemlig det formelle. Det er vel rigtigt, at Amtsskolekonsulenterne findes der, men det er ganske falsk at fremstille det saaledes, som om det betyder, at man begrunder den ønskede Forhøjelse med Nødvendigheden af at uddanne disse Amtsskolekonsulenter. Nej, som det staar, betyder det ikke noget andet end, at hvis den pædagogiske Uddannelse bliver til Virkelighed, og hvis man faar Amtsskole- konsulenterne i Kraft af en Lovgivning, vil det kunne komme til at spille en Rolle for disse Amtsskolekonsulenter. Jeg gad dog nok vide, om der formelt kan ind- vendes den allerringeste Smule mod, at man gør opmærksom paa, at hvis noget sker, kan det faa Betydning for noget andet, der muligvis sker. Dø har det ærede Medlem begaaet en aabenbar Fejl.

Nu skulde jeg ikke have opholdt mig ved det, hvis ikke denne lille uskyldige Fejltagelse straks havde givet Anledning til, at det ærede Medlems Partipresse misforstod i den rigtige Retning og øje- blikkelig gav Udtryk for, at man nu skulde have saadanne Amtsskolekonsulenter, og at den højtærede Minister fejlagtigt havde be- nyttet dem som Motivering. Hvad der yderligere viser mig, at jeg har fuldstændig Ret i min Opposition, er dette, at det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen, som ukaldet skulde forsvare sit Partis Ordfører, netop ved sine Udtalelser røbede, at de saa let kan misforstaas. Det ærede Medlem udtalte nemlig — det staar Sp. 703 —, at det ærede